[Johs. Hansen.]
er Tale om en indirekte Forhøjelse af Prisen for Livsforsikring; den gennemføres ved at regulere Forsikringernes Bonus. Det er nemlig rigtigt, at Prisen for en Livsforsikring ikke alene bedømmes ud fra den Tarifpræmie, som Forsikringen er ansat til, men at man ogsaa maa tage Hensyn til den Bonus, Forsikringen kan afkaste, naar man vil vurdere, hvad Forsikringen faktisk koster. Bonus, saaledes som den ydes i Statsanstalten for Livsforsikring, beregnes jo paa Grundlag af et Forsikringstal; dette Forsikringstal er igen afhængigt af den Aarspræmie, Forsikringen koster, og yderligere af den Varighed, Forsikringen har. Det er ikke helt ens i alle Tilfælde, der er forskellige Variationer i Beregningen af Forsikringstallet, men disse to Punkter kan vist godt siges at være noget af det væsentlige, man bygger paa, naar man ansætter Forsikringstallet.

Det, Lovforslaget gaar ud paa, er dette, at de normale Forsikringstal skal nedsættes til en Trediedel. Denne Ordning har været gældende nu snart i 2 Aar i Henhold til en Tekstanmærkning paa Finansloven, og det er en Ordning, som principielt ikke alene angaar Statsanstalten for Livsforsikring, men ogsaa de private Selskaber; Forholdet er jo det, at det var et privat Selskab, som først gennemførte en Ændring af Bonustariffen, hvorefter de øvrige private Selskaber og Statsanstalten fulgte efter. Man kan sige, at Reglerne ikke er helt ens i alle Selskaber, men Princippet at begrænse Bonusudbetalingen gør sig gældende alle Vegne. Grundlaget for denne Bestræbelse er de høje Obligationskurser, der bevirkede, at den normale Rentefortjeneste ikke kunde paaregnes, ja, at der var Fare for, at Rentefortjenesten helt vilde bortfalde, idet Beregningsgrundlagets Rente er 4 pCt., og den effektive Rente paa Grundlag af Obligationskursernes Højde gik ned under denne Rentesats. Imidlertid har Livsforsikringsselskaberne og dermed Statsanstalten jo ogsaa store Beløb anbragt paa tidligere Tidspunkter, hvor Renten var gunstigere, og det har bevirket, at Gennemsnitsrenten for Livsforsikringsselskaberne vel endnu maa anses for at ligge over de 4 pCt., saaledes at man ikke har behøvet at skride til den Ændring af Beregningsgrundlaget, som en saadan Situation ellers vilde kunne begrunde, en Ændring i Beregningsgrundlaget, der maa have til Formaal at faa Grundlagsrenten sat ned. Det er mig bekendt, at dette Spørgsmaal om Ændring af Beregningsgrundlaget har været til Overvejelse og fortsat er til Overvejelse, men jeg tror, man maa sige, at den Ændring i Obligationskurserne, der er sket i de sidste Maaneder, hvor Kurserne er faldet, og hvor dermed den effektive Renteafkastning er steget, har bevirket, at man vel maa se med nogen større Forsigtighed paa Spørgsmaalet om en Ændring af Beregningsgrundlaget, idet man jo nu paa ny kan opnaa en effektiv Rente paa lidt over 4 pCt. Man kunde maaske ud fra den Betragtning, at Obligationskurserne har ændret Billedet fra Januar 1946 til nu, rejse det Spørgsmaal, om det stadig er paakrævet at opretholde en saa radikal Nedsættelse af Forsikringstallet som til en Trediedel af det i Loven forudsatte, nemlig dette, som Forslaget her gaar ud paa.

Statsanstalten for Livsforsikring og den højtærede Finansminister mener, at det er nødvendigt, og jeg er ganske enig i dette Synspunkt, idet man ikke kan ændre paa dette Forhold i nøje Takt med Rentebevægelserne. Det medfører saa store administrative Besværligheder, at der maa gaa længere Perioder og foregaa større Udsving end dem, der hidtil er konstateret, for at man kan skride til en Forandring af Bestemmelsen. Imidlertid indeholder Lovforslagets § 2 en Bestemmelse om, at Satsen kan forhøjes ved kgl. Anordning, efter at Finansministeren har indhentet Tilslutning dertil fra Tingenes Finansudvalg. Jeg hilser denne Bestemmelse i Forslaget med Glæde, fordi det efter min Mening understreger den midlertidige Karakter, som denne Ordning ogsaa efter min Mening bør have, og som jeg altsaa mener den højtærede Finansminister har givet Udtryk i sin Formulering af § 2.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Holm: Efter den ret udførlige Omtale, dette Forslag har faaet af den ærede foregaaende Taler, skønner jeg ikke, at der er særlig Grund for mig til at gaa dybere ind paa Forslaget, men det giver mig dog Anledning til først at fremkomme med en Bemærkning af ren formel Karakter. Lovforslaget kalder sig Forslag til Lov om Statsanstalten for Livsforsikring. Det forekommer mig at være noget ukorrekt, idet Reglerne for Statsanstalten er givet i Lov Nr. 277 af 26. November 1931 eller, om man vil, denne Lov med de senere Ændringer, som nu findes optrykt i Lovbekendtgørelse Nr. 335 af 24. Juni 1940. Her findes Lovbestemmelserne om Statsanstalten for Livsforsikring. Det foreliggende Forslag beskæftiger